

[Finansministeren.]

med, at Formanden for en af Hovedorganisationerne paa det daværende Tidspunkt befandt sig i Udlandet.

Ligesom jeg i sin Tid ønskede at imødekomme det Ønske, der var fremsat fra Branchens Side om en Omlægning, er jeg villig til nu ogsaa at imødekomme det nye Ønske om at blive ved det bestaaende System, og jeg paatænker ved Lovforslagets anden Behandling at stille Ændringsforslag i saa Henseende.

Der er endvidere fremsat Ønsker fra Branchens Side om at komme bort fra Mærkesystemet. Jeg er klar over, at dette System indebærer en praktisk Ulempe for Branchen og i øvrigt ogsaa for Kunderne. Det blev naturligvis i sin Tid indført af kontrolmæssige Grunde. Vi har imidlertid efter Forhandling med de paagældende Embedsmænd faaet det Indtryk, at den kontrolmæssige Betydning ikke er særlig stor. Jeg paatænker derfor ogsaa ved anden Behandling at stille et Ændringsforslag, hvorefter dette Mærkesystem ophæves.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller udtalte den Opfattelse, at de Tal, jeg havde nævnt i min Finanslovtale som det sandsynlige finansielle Resultat af indeværende Finansaars Forløb, forudsatte, at de her forelagte Lovforslag gennemføres saaledes, at de paagældende Afgifter forlænges, og jeg skal bekræfte, at denne Opfattelse er rigtig.

Det ærede Medlem fremsatte nogle principielle Betragtninger over Formaalet med Beskatningen i den nuværende Situation og tiltraadte den Betragtning, at det i Øjeblikket kunde være rigtigt at indkalde større Beløb igennem Skatter, end hvad der er nødvendigt til Dækning af de for Tiden løbende Udgifter, for ad denne Vej at begrænse den ekstraordinært store Købeevne i Befolkningen. Det er jo Betragtninger, som Ministeriet deler, og det er naturligvis ogsaa disse Betragtninger, der har ligget til Grund for det Finanslovsforslag, jeg for nylig fremlagde i det høje Ting. Jeg er naturligvis enig med det ærede Medlem i, at dette ikke maa føre til, at de store Indtægter, som Staten i Øjeblikket opnaar, medfører tilsvarende større Udgifter. Finanslovsforslaget er jo ogsaa Udtryk for, at Ministeriet ikke har ønsket noget saadant.

Naar det ærede Medlem berørte Spørgsmaalet om Konjunkturfond i denne Forbindelse, kan jeg sige, at Tanken om en Konjunkturfond for saa vidt er accepteret i Finanslovsforslaget, hvor det er foreslaaet,

at det Overskud, som man egentlig kunde opnaa i 1947—48, skal anvendes til Afskrivning paa den tidligere omtalte Konto paa § 26 for ekstraordinære Udgifter; denne Konto, som man kun afskriver paa, naar man synes, Konjunkturerne er gode nok til det, kommer paa denne Maade til at virke som en Konjunkturfond.

Det ærede Medlem berørte derefter det Spørgsmaal, om man kunde gennemføre en yderligere Forenkling af Lovforslaget om Omsætningsafgiften paa stærke Drikke, saaledes at Engrosvirksomhedernes Afgift blev lige stor i alle Tilfælde, mod at der til Gengæld gennemførtes en mindre Reduktion af Restaurationsomsætningssskatten. Jeg kan ikke overse dette Spørgsmaal i Øjeblikket, men er naturligvis villig til at tage det op til Overvejelse.

Det kan vist ikke være rigtigt, naar det ærede Medlem mente, at jeg havde villet kysse Folk med Trusler om højere direkte Skatter. Jeg tror, det ærede Medlem sigter til min Tale i Ryslinge for nylig. Det, jeg dér sagde, var, at det efter min Mening i den nuværende konjunkturmæssige Situation var ønskeligt at opkræve saa store Skatter, at der blev et Overskud paa maaske 200—300 Mill. Kr. Det er netop det, der sker ved det Finanslovsforslag, som jeg for nylig har haft den Ære at fremsætte i det høje Ting.

Naar det ærede Medlem dernæst mente, at enten Statsministeren eller jeg skulde have udtalt, at det burde være saadan, at det kunde betale sig at tjene Penge her i Landet, vil jeg gerne melde mig som den skyldige. Jeg har netop sagt noget i den Retning kort efter, at jeg tiltraadte, og jeg bekender mig stadig til denne Opfattelse — jeg tror i øvrigt, Statsministeren er enig med mig. Det er naturligvis en af Grundene til, at Ministeriet har foreslaaet visse Forhøjelser af Forbrugsafgifterne, medens vi ikke i Øjeblikket tænker paa at fremsætte Forslag om Forhøjelse af f. Eks. Indkomstskatten, som jo mere berører Folks Lyst til at tjene Penge, end Forbrugsafgifterne gør.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen var inde paa Tanken om at afskaffe forskellige af de Afgifter, der her er foreslaaet. Det undrede mig lidt, at det ærede Medlem kunde tænke sig at afskaffe Guld- og Sølvvareafgiften, da han da ellers ikke efter mit Kendskab til ham er nogen særlig Ven af det, som man i Almindelighed kalder for Luksusforbrug. Men jeg kan sige, at som den konjunkturmæssige Situation er for Tiden, vil det ikke være rigtigt i Øjeblikket at ned sætte Skatterne. At det kan blive ander-